

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2014 m. gegužės 22 d.¹

Byla C-127/13 P

**Guido Strack
prieš**

Europos Komisiją

„Apeliacinis skundas — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Galimybė susipažinti su institucijų dokumentais — Asmens duomenų apsauga — Didelės apimties paraiška“

Turinys

I – Įžanga	3
II – Teisinis pagrindas	3
III – Faktinės aplinkybės ir procesas Bendrajame Teisme	4
IV – Prašymai	5
V – Teisinis vertinimas	6
A – Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo: implicitinio atmetimo egzistavimas .	6
1. Dėl implicitinio atmetimo	6
2. Siūlomas problemos sprendimas ateityje	8
3. Dėl Bendrojo Teismo pateiktų motyvų	10
4. Išvada dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo	10
B – Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo: registro išrašo nebuvimas	10
1. Dėl neegzistuojančio dokumento „egzistavimo“	10
2. Dėl pareigos surašyti dokumentą	11

¹ — Originalo kalba: vokiečių.

3. Dėl G. Strack ieškinyje pateikiamų prašymų apimties	12
C – Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo: teisės į pagal įstatymą įsteigtą teismą pažeidimas .	12
D – Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo: įvairūs procedūriniai trūkumai	14
1. Dėl pirmos ir penktos kaltinimo dalių: pagreitinta procedūra ir proceso trukmė.....	14
2. Dėl antros kaltinimo dalies: teisė būti išklausytam	15
3. Dėl trečios kaltinimo dalies: visų dokumentų išnagrinėjimas	17
4. Dėl ketvirtos kaltinimo dalies: Komisijos sprendimų išsamumas	18
E – Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo: duomenų apsaugą reglamentuojančios išimties taikymas	20
1. Dėl Komisijos sprendimų motyvavimo	20
2. Individualus dokumentų patikrinimas	20
3. Dėl informacijos pašalinimo teisėtumo	20
a) Dėl apsvaistymo	21
b) Dėl būtinybės konsultuotis su duomenų subjektais.....	21
c) Dėl duomenų subjektų sutikimo, kad jų duomenys būtų atskleisti	22
d) Dėl sprendimų dėl kartotinių paraiškų pasirašiusių pareigūnų	22
e) Dėl pareigūnų pavardžių, esančių dokumentuose, susijusiuose su byla T-110/04	22
f) Dėl pavardžių kodavimo	23
4. Tarpinė išvada dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo	23
F – Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo: konfidencialus elgesys per antidempingo procedūras	23
G – Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo: žalos atlyginimas už paraiškos susipažinti su dokumentais tvarkymą	24
VI – Dėl bylinėjimosi išlaidų.....	25
VII – Išvada	25

I – Įžanga

1. Jau daugiau nei 20 metų Sąjungos teisės sistemoje egzistuoja bendra teisė susipažinti su dokumentais; daugiau nei dešimt metų taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001². Tačiau vis tiek stebėtinai daug praktinę reikšmę turinčių klausimų dar neišspręsta.

2. Nagrinėjamoje byloje Komisija reiškia nepasitenkinimą numatytais terminais, o pareiškėjas kritikuoja jų nepaisymą ir skundžiasi, kad teisminė apsauga užsitęsia per ilgai. Abu skundai taip pat susiję ir su klausimais, ar pagal reglamentą Komisija tam tikromis aplinkybėmis privalo surašyti dokumentą, skirtą išduoti, ar teismo nagrinėjama byla gali būti perduota kitai kolegijai ir kitam pranešėjui, kiek Komisija privalo įrodyti, kad tam tikri reikalaujami dokumentai neegzistuoja ir kaip turi būti taikoma asmeninės informacijos apsaugą reglamentuojanti išimtis.

II – Teisinis pagrindas

3. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje, SESV 15 straipsnio 3 dalyje ir Reglamente Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta teisė susipažinti su institucijų dokumentais.

4. Reglamente Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalyje reglamentuojama taikymo sritis:

„Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

5. Dokumento sąvoka Reglamente Nr. 1049/2001 3 straipsnio a punkte apibrėžiama taip:

„Bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įrašė) pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais“.

6. Šioje byloje dalyviai pirmiausia nesutaria dėl Reglamente Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytos išimties, taikomos duomenų apsaugos sumetimais:

„Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

a) <...>

b) individo privatumu ir neliečiamumu [individo privatumo ir neliečiamumo], ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.“

7. Be to, Reglamente Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje užtikrinama komercinių interesų apsauga, išskyrus atvejus, kai atskleidimo reikalauja viršesnis viešasis interesas.

8. Taip pat kalbama apie didelės apimties paraiškų tvarkymą, minimą Reglamente Nr. 1049/2001 6 straipsnio 3 dalyje:

„Tuo atveju, kai paraiškoje prašoma labai ilgo dokumento, arba ji susijusi su labai dideliu skaičiumi dokumentų, atitinkama institucija gali neformaliai pasitarti su pareiškėju, kad būtų surastas teisingas sprendimas.“

2 — 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

9. Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose reglamentuojama gaunamų paraiškų tvarkymo procedūra, pirmiausia – terminai. 7 straipsnyje nustatyta, kaip tvarkomos pirminės paraiškos:

„1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra vykdoma nedelsiant. Prašytojui išsiunčiamas patvirtinimas apie paraiškos gavimą. Per 15 darbo dienų nuo paraiškos užregistravimo, institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba pareiškėjui raštu nurodo visišką arba dalinio atsisakymo priežastį bei informuoja jį apie jo teisę pateikti kartotinę paraišką pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją.

3. Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti pratęstas 15 darbo dienų su sąlyga, kad pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys.

4. Institucijai neatsiuntus atsakymo per nurodytą laikotarpį, prašytojas turi teisę pateikti kartotinę paraišką.“

10. Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje nustatyta, kaip tvarkomos kartotinės paraiškos:

„1. Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo, institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visišką arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju institucija informuoja prašytoją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises, tai yra: jis gali pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui atitinkamai EB sutarties 230 ir 195 straipsniuose numatytomis sąlygomis.

2. Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti 15 darbo dienų pratęstas su sąlyga, kad pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys.

3. Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui pagal atitinkamas EB sutarties nuostatas.“

III – Faktinės aplinkybės ir procesas Bendrajame Teisme

11. 2007 m. birželio 20 d. G. Strack paprašė Komisijos leisti jam susipažinti su:

- visais dokumentais, susijusiais su Komisijos nuo 2005 m. sausio 1 d. atmetomis kartotinėmis paraiškomis susipažinti su dokumentais,
- Komisijos pagal Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnį sudaryto registro išrašu, susijusiu su sprendimais, priimtais dėl kartotinių paraiškų nuo 2005 m. sausio 1 d., ir
- visais dokumentais, susijusiais su byla T-110/04 *Sequeira Wandschneider / Komisija*³.

3 — Bendrojo Teismo sprendimas T-110/04, EU:T:2007:78.

12. 2007 m. liepos 25 d. Komisija 2007 m. liepos 24 d. priimtu sprendimu jam pranešė, kad jo paraiška buvo užregistruota 2007 m. liepos 3 d. Kaip teigiama šiame pranešime, sprendimą dėl kai kurių pirmoje paraiškos dalyje minimų dokumentų priims OLAF. Likusius šioje paraiškos dalyje minimus dokumentus nuasmeninta forma jam esą persiūs Generalinis sekretoriatas, tačiau dėl didelio dokumentų skaičiaus esą nebus spėta jų visų nuasmeninti per numatytus terminus. Antrosios paraiškos dalies ji esą negalinti patenkinti, nes iki 2005 m. sausio 1 d. dėl kartotinių paraiškų priimti sprendimai nėra įtraukti į registrą. Prašymą susipažinti su dokumentais, susijusiais su byla T-110/04, Komisija iš pradžių atmetė, o į kartotinę G. Strack paraišką atsakė, kad negali priimti sprendimo dėl šios paraiškos per nustatytą terminą.

13. 2007 m. spalio 12 d. G. Strack pateikė Bendrajam Teismui ieškinį dėl implicitinio jo kartotinės paraiškos atmetimo.

14. 2007 m. spalio 23 d. OLAF priėmė sprendimą dėl susijusios su šia tarnyba paraiškos dalies, o Komisija – keturis eksPLICITINIUS sprendimus: 2007 m. lapkričio 28 d. (du sprendimus), 2008 m. vasario 15 d. ir 2008 m. balandžio 9 d. Šiuose sprendimuose buvo nutarta leisti susipažinti su dideliu dokumentų skaičiumi, tačiau tam tikros vietos šiuose dokumentuose buvo užtūšuotos, siekiant užtikrinti asmeninės informacijos ar komercinių interesų apsaugą.

15. 2008 m. liepos 23 d. dubliku G. Strack išplėtė savo ieškinį ir pareiškė, kad skundžia ir šiuos sprendimus.

16. Bendrasis Teismas skundžiamu sprendimu jo ieškinį iš dalies patenkino. G. Strack pateikė šioje byloje nagrinėjamą apeliacinį skundą, o Komisija – priešpriešinį apeliacinį skundą.

IV – Prašymai

17. G. Strack prašo:

- 1) panaikinti 2013 m. sausio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-392/07 tiek, kiek jame ieškovo prašymai nebuvo patenkinti arba buvo patenkinti tik iš dalies,
- 2) patenkinti ieškovo reikalavimus, pateiktus byloje T-392/07,
- 3) atmesti visą priešpriešinį apeliacinį skundą ir
- 4) priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas, taip pat,
- 5) alternatyviai, panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo pirmininko sprendimą, kuriuo šią bylą T-392/07 jis paskyrė Bendrojo Teismo ketvirtajai kolegijai.

18. Komisija prašo:

- 1) atmesti visą apeliacinį skundą kaip akivaizdžiai nepriimtina ir (arba) akivaizdžiai nepagrįstą,
- 2) panaikinti šį sprendimą, kiek juo panaikinamas 2007 m. liepos 24 d. Komisijos raštas, kuriuo ieškovui buvo pranešta, kad jokio registro išrašo, susijusio su priimtais iki 2005 m. sausio 1 d. sprendimais dėl kartotinių paraiškų, nėra,
- 3) panaikinti 2013 m. sausio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-392/07 *Strack / Komisija*, kiek jame pripažįstama, kad ieškinys dėl tariamų implicitinių sprendimų neleisti susipažinti su susirašinėjimu (Komisijos ir OLAF), susijusiu su kartotinėmis paraiškomis, yra priimtinas,

- 4) priteisti iš apelianto visas su procesu Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme susijusias bylinėjimosi išlaidas.

V – Teisinis vertinimas

19. Pirmiausia reikėtų išnagrinėti pirmąjį Komisijos priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą, nes jis susijęs su pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio dalių priimtinumu. Paskui bus išnagrinėtas antrasis Komisijos priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindas ir penki iš devynių G. Strack apeliacinio skundo pagrindų.

20. Trečiojo, ketvirtojo, aštuntojo ir devintojo G. Strack apeliacinio skundo pagrindų atskirai nenagrinėsiu, nes laikau juos akivaizdžiai nepagrįstais.

A – Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo: implicitinio atmetimo egzistavimas

21. Komisija teigia, kad paraiškos susipažinti su Komisijos ir OLAF sprendimais dėl kartotinių paraiškų ji implicitiškai neatmetė. Todėl esą teisės akto, kurį būtų galima apskūsti, nėra, o ieškinys šiuo aspektu yra nepriimtinas. Komisijos nuomone, Bendrasis Teismas tai neteisingai įvertino skundžiamo sprendimo 45–53 punktuose, visų pirma 51 ir 52 punktuose. Be to, šie sprendimo punktai esą yra prieštaringi ir dėl to nepakankamai motyvuoti.

1. Dėl implicitinio atmetimo

22. Implicitinio atmetimo, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, koncepcija išdėstyta Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalyje. Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę apskūsti institucijos veiksmus pateikdamas ieškinį. Taigi implicitinio atmetimo sąlyga yra termino pasibaigimas.

23. Reikia patikrinti, ar terminas buvo pasibaigęs. Jis iš esmės reglamentuotas Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose. 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad institucija sprendimą priima per 15 darbo dienų nuo paraiškos užregistravimo ir, jei galima, duoda leidimą susipažinti su dokumentu. Pagal 7 straipsnio 3 dalį ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, terminas gali būti pratęstas dar 15 darbo dienų. Institucijai neatsiuntus atsakymo per nurodytus terminus, pareiškėjas, vadovaudamasis 7 straipsnio 4 dalimi, turi teisę pateikti kartotinę paraišką. Ši paraiška pagal 8 straipsnio 1 dalį taip pat tvarkoma 15 darbo dienų; šis terminas, kaip numatyta 8 straipsnio 2 dalyje, ypatingais atvejais taip pat gali būti pratęstas dar 15 darbo dienų.

24. Tiesa, Komisija laikosi nuomonės, kad itin didelės apimties paraiškų atveju ji turi teisę nukrypti nuo Reglamento Nr. 1049/2001 nustatytų terminų.

25. Šią nuomonę ji grindžia Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 3 dalimi, pagal kurią, jei paraiškoje prašoma labai ilgo dokumento arba jei ji susijusi su labai dideliu skaičiumi dokumentų, atitinkamai institucijai leidžiama neformaliai pasitarti su pareiškėju, kad būtų surastas teisingas sprendimas.

26. Komisija pateikia su Reglamento Nr. 1049/2001 sistema susijusius argumentus. Jos manymu, kadangi sprendimui dėl vieno vienintelio dokumento priimti suteikiama 15 darbo dienų, labai didelės apimties paraiškoms sutvarkyti būtinas ilgesnis terminas nei vienkartinis termino pratęsimas dar 15 darbo dienų.

27. Tiesa, šis argumentas gali galioti tik tai paraiškos daliai, dėl kurios sprendimą priėmė Komisijos Generalinis sekretoriatas, bet ne tai paraiškos daliai, kurią jis persiuntė OLAF. Kaip teisingai pabrėžia G. Strack, OLAF pirmą atsakymą atsiuntė jau pareiškus ieškinį, 2007 m. spalio 23 d., t. y. seniai praėjus visiems numatytiems terminams, ir nė karto neteigė, kad nori pasinaudoti termino pratęsimu.

28. Be to, nepaisant to, kad esama atitinkamos Bendrojo Teismo nuorodos skundžiamo sprendimo 51 punkte, Komisija klysta nesuprasdama, kad 7 straipsnio 3 dalyje ir 8 straipsnio 2 dalyje numatyti pratęsimai 15 darbo dienų aiškiai taikomi su labai dideliu dokumentų skaičiumi susijusioms paraiškoms. Iš to ypač matyti, kad reglamentu, priešingai, nei mano Komisija, reglamentuojamos ne tik paraiškos, susijusios su atskirais dokumentais. Todėl reglamento sistema Komisija savo pozicijos grįsti negali.

29. Komisija taip pat mano, kad G. Strack paraiška susijusi su „akivaizdžiai neproporcingu dokumentų skaičiumi“.

30. Priešingai, nei susidarė pirmas įspūdis, šiuo argumentu nesiekama atmesti visos paraiškos kaip neproporcingos, o tik norima atkreipti dėmesį į tai, kad Reglamente Nr. 1049/2001 numatyti tvarkymo terminai neproporcingi reikalaujamų dokumentų skaičiui. Todėl Komisija, siekdama apginti su geru administravimu susijusį interesą, mano, kad ji neprivalėjo šių terminų laikytis. Be to, ji laikosi pozicijos, kad reikalauti laikytis terminų tokios didelės apimties paraiškos atveju yra piktnaudžiavimas.

31. Vis dėlto reikėtų paprieštarauti Komisijai, kad, kaip teisingai konstatuoja Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 47 ir 52 punktuose, pasibaigus atsakymo į kartotinę paraišką terminams, pradedamas skaičiuoti ieškinio senaties terminas.

32. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką SESV 263 straipsnyje nustatyti ieškinio senaties terminai yra imperatyvios teisės normos ir negali būti palikti šalių ir teismo diskrecijai⁴, nes jie buvo nustatyti siekiant užtikrinti teisinių situacijų aiškumą ir saugumą⁵. Tai ypač taikoma ne tik galimybei susipažinti su dokumentais, bet ir Sąjungos tarnybą reglamentuojančiuose teisės aktuose numatyto implicitinio paraiškos atmetimo atvejais⁶.

33. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad paskelbimas, jog eksplicitinis sprendimas bus priimtas vėliau, negali užkirsti kelio nei implicitinio atmetimo prezumpcijai, nei ieškinio senaties termino pradžiai⁷. Jei paraiška jau buvo implicitiškai atmesta, vėliau priimtas eksplicitinis sprendimas, priešingai, nei mano Komisija, negali būti pagrindas naujam ieškinio senaties terminui skaičiuoti⁸.

34. Taigi pareiškėjas, patikėdamas Komisijos pažadais, rizikuoja, kad jo ieškinys dėl vėliau priimto eksplicitinio sprendimo bus atmestas dėl to, jog jis pateikiamas tik dėl pakartotinio nurodymo⁹. Jam netgi tenka nuogąstauti, kad Komisija remsis tuo, jog buvo praleistas terminas pareikšti ieškinį dėl implicitinio atmetimo¹⁰, nors prieš tai ji pakartotinai pasinaudojo tvarkymo terminų pratęsimais¹¹.

4 — Sprendimas *Coen* (C-246/95, EU:C:1997:33, 21 punktas) ir Nutartis *Städter / ECB* (C-102/12 P, EU:C:2012:723, 13 punktas).

5 — Sprendimai *Moussis / Komisija* (227/83, EU:C:1984:276, 12 punktas), *Coen* (C-246/95, EU:C:1997:33, 21 punktas) ir *Transportes Evaristo Molina / Komisija* (C-36/09 P, EU:C:2010:670, 37 punktas).

6 — Sprendimai *Müllers / ESRK* (79/70, EU:C:1971:79, 18 punktas) ir *Politi / ETF* (C-154/99 P, EU:C:2000:354, 22 punktas).

7 — Sprendimas *Müllers / ESRK* (79/70, EU:C:1971:79, 17 punktas).

8 — Sprendimas *Müllers / ESRK* (79/70, EU:C:1971:79, 19 ir paskesni punktai) ir konkrečiai dėl galimybės susipažinti su dokumentais – Bendrojo Teismo Nutartis *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593, 45 punktas).

9 — Bendrojo Teismo Nutartis *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593, 41 punktas).

10 — Bendrojo Teismo Nutartis *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593, 26 punktas).

11 — Bendrojo Teismo Nutartis *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593, 8, 10–12 punktai).

35. Bet net jeigu Komisija ir nesiremtų tuo, kad ieškinys buvo pareikštas per vėlai, arba jeigu jai būtų neleista reikšti šio prieštaravimo, nes jis nesąžiningas (*venire contra factum proprium*), tai dar nereikštų, kad ieškinys savaime yra priimtinas. Juk teismai gali *ex officio* įvertinti, ar buvo laikytasi ieškinio senaties termino, nes tai yra būtinoji proceso sąlyga¹², nors, kaip matyti, Bendrasis Teismas byloje, kuriose nagrinėjama galimybė susipažinti su dokumentais, reguliariai to nedaro¹³.

36. Todėl jei pareiškėjas nesutinka su tvarkymo terminų pratęsimu, tai nėra piktnaudžiavimas. Esant tokiai dabartinei padėčiai Sąjungos teisėje ir taikytinoje teismų praktikoje, atsargus pareiškėjas, jei jis *a priori* neatsisako galimybės vėliau pareikšti ieškinį, veikiau privalo reikalauti, kad terminų būtų laikomasi.

37. Tiesa, reikia pripažinti, kad Komisija teisi tvirtindama, jog laiku sutvarkyti didelės apimties paraiškas gali būti nepaprastai sunku. Turint galvoje kitus institucijų uždavinius ir jų dispozicijoje esančias priemones, iš tiesų objektyviai gali būti neproporcinga atitraukti personalą nuo kitų uždavinių tam, kad paraiška būtų apdorota laiku.

38. Tačiau šios problemos Teisingumo Teismas negali išspręsti *atgaline data* leisdamas institucijai užkirsti kelią implicitinio sprendimo atsiradimui ir ieškinio senaties termino pradžiai. Toks nukrypimas nuo Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalies formuluotės būtų nesuderinamas su ieškinio senaties tikslais, kurie, kaip jau minėta, turi užtikrinti teisinių situacijų aiškumą ir saugumą¹⁴.

39. Kitokios išvados neleidžia daryti ir Sprendimas *Internationaler Hilfsfonds*¹⁵, kuris buvo priimtas jau po to, kai G. Strack pareiškė ieškinį, ir kuriame tarsi leidžiama šiek tiek lanksčiau taikyti Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytus terminus.

40. Šiame sprendime nustatyta, kad sprendimas, kuris tapo galutinis, dėl paraiškos susipažinti su dokumentais pagal specialią reglamento tvarką nesukelia teisinio saugumo. Veikiau sprendimą bet kada galima kvestionuoti pateikiant naują paraišką susipažinti su dokumentais¹⁶. Tačiau tai nereiškia, kad galima iš pareiškėjo netikėtai *a posteriori* atimti galimybę pareikšti ieškinį, į kurią jis turi teisę pagal aiškią Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalies formuluotę.

41. Todėl šiuo klausimu skundžiamame sprendime teisės klaidos nėra padaryta. Vadinas, ši priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

2. Siūlomas problemos sprendimas ateityje

42. Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas, vis dėlto siekdamas sudaryti galimybę atsižvelgti į proporcingumo principą nustatant tvarkymo terminus, norėtų žengti žingsnį į priekį ir įsijausti į teisės aktų leidėjo padėtį, tai geriausiu atveju būtų galima padaryti pateikiant nurodymus, kurie ateityje Komisijai ir suinteresuotiesiems pareiškėjams suteiktų būtiną teisinį aiškumą.

12 — Sprendimai *Müllers / ESRK* (79/70, EU:C:1971:79, 6 punktas), *Transportes Evaristo Molina / Komisija* (C-36/09 P, EU:C:2010:670, 33 punktas) bei *Gbagbo ir kt. / Taryba* (C-478/11 P–C-482/11 P, EU:C:2013:258, 53 punktas). Taip pat žr. Bendrojo Teismo Nutartį *ClientEarth ir kt. / Komisija* (T-278/11, EU:T:2012:593, 30 punktas).

13 — Žr., pavyzdžiui, Sprendimą *Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe / Komisija* (T-545/11, EU:T:2013:523, 4, 6 ir 12 punktai, dėl laiko eigos).

14 — Sprendimai *Moussis / Komisija* (227/83, EU:C:1984:276, 12 punktas), *Coen* (C-246/95, EU:C:1997:33, 21 punktas) ir *Transportes Evaristo Molina / Komisija* (C-36/09 P, EU:C:2010:670, 37 punktas).

15 — Sprendimas *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-362/08 P, EU:C:2010:40).

16 — Sprendimas *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-362/08 P, EU:C:2010:40, 57 ir paskesni punktai).

43. Šiuo klausimu tenka pritarti Komisijai, kad Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 3 dalį galima suprasti taip, jog joje numatytas teisingas sprendimas ypatingais atvejais gali apimti ir ieškinio senaties terminų sustabdymą dėl tvarkymo terminų pratęsimo. Vadinasi, tokiais atvejais ieškinio senaties terminas būtų paliekamas bylos dalyvių diskrecijai.

44. Tačiau Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 3 dalyje institucijoms nesuteikiama teisė vienašališkai neribotai nukrypti nuo teisės aktų leidėjo numatytų terminų. Kaip rodo minėtoje nuostatoje daroma nuoroda į neformalų pasitarimą su pareiškėju, teisingas sprendimas paprastai turi būti randamas bendru sutarimu.

45. Nagrinėjamu atveju nematyti nei sutarimo dėl terminų, nei to, kad Komisija būtų rimtai stengusis rasti abiem pusėms priimtina sprendimą. Ji tik pranešė, kad negali laikytis terminų¹⁷. Toks pranešimas negali būti pakankamas jau vien todėl, kad jame tiksliai laiko riboms, numatytoms Reglamente Nr. 1049/2001, nesiūloma jokių alternatyvų.

46. Veikiau institucija turėtų siekti laikytis ir proporcingumo principo, ir Reglamento Nr. 1049/2001 tikslų. Jei, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, 7 ir 8 straipsniuose numatytos laiko ribos atrodo neproporcingos, ji turi pasiūlyti pareiškėjui naujas tinkamas laiko ribas.

47. Be to, pareiškėjas turi teisę į išsamų naujųjų laiko ribų pagrindimą, nes ir Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 3 dalyje, ir 8 straipsnio 2 dalyje numatyti termino pratęsimai susiejami su pareiga nurodyti priežastis. Taigi institucija privalo nurodyti, kodėl siūlo būtent šį terminą.

48. Be to, nagrinėjamu atveju, ko gero, buvo galima reikalaujamus dokumentus po truputį siųsti mažomis dalimis, ir kai kurie jų pareiškėją būtų pasiekę anksčiau; Komisija juos persiuntė dviem didelėmis siuntomis: 2005–2006 metų ir 2007 metų, – šios siuntos pareiškėją pasiekė tik 2008 m.

49. Galiausiai institucija, kiek tik įmanoma, privalo išipareigoti nesiremti su tvarkymo terminais susijusiu ieškinio senaties terminų praleidimu, o veikiau remti ieškinį padavusį pareiškėją Sąjungos teismuose bent jau šiuo aspektu.

50. Jei pareiškėjas nepateisinamai atmeta tokį teisingą pasiūlymą, praėjus numatytiems terminams nereikėtų leisti kilti implicitinio paraiškos atmetimo situacijai. Tiesa, teisingumo kriterijus taip pat rodo, kad šiuo atveju visiškai neliktų su aiškiais Reglamente Nr. 1049/2001 numatytais terminais susijusio teisinio saugumo. Būtų neįmanoma prognozuoti, kada galima daryti prielaidą, kad paraiška buvo implicitiškai atmesta, o kada ne.

51. Todėl skeptiškas požiūris į šį metodą būtų visiškai pateisinamas. Veikiau Sąjungos teisės aktų leidėjas turėtų tai tinkamai reglamentuoti iš naujo. Tik tarp kitko šiuo klausimu pastebėtina, kad Reglamente Nr. 1049/2001 numatyti terminai pagal Reglamento (EB) Nr. 1367/2006¹⁸ 3 straipsnį taikomi ir šioje byloje nenagrinėjamai galimybei susipažinti su informacija apie aplinką, kaip ji suprantama pagal Orhuso konvenciją¹⁹. Tiesa, konvencijos 4 straipsnio 2 dalyje galutiniam administraciniam sprendimui priimti numatyti dar trumpesni terminai nei tie, kurie šiandien aiškiai įtvirtinti Reglamente Nr. 1049/2001, t. y. vieno, daugiausia dviejų mėnesių terminai.

17 — 2007 m. liepos 24 d. ir rugsėjo 7 d. raštai.

18 — 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, p. 13).

19 — Konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (OL L 124, 2005, p. 4).

3. Dėl Bendrojo Teismo pateiktų motyvų

52. Galiausiai, kalbant apie Komisijos šiuo klausimu reiškiamą Bendrojo Teismo pateiktų motyvų kritiką, pastebėtina, kad jos vienintelis argumentas yra tai, jog teismų praktika, kuria remiasi Bendrasis Teismas, šioje byloje yra netaikytina. Tačiau motyvavimo stoka negalima laikyti to, kad tam tikrus precedentes Bendrasis Teismas supranta kitaip nei Komisija²⁰.

4. Išvada dėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

53. Taigi pirmąjį priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti. Ieškinio priimtinumas pirmojoje instancijoje nekelia abejonių.

B – Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo: registro išrašo nebuvimas

54. Antrasis priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindas susijęs su G. Strack paraiška išduoti jam Komisijos pagal Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnį sudaryto registro išrašą dėl priimtų iki 2005 m. sausio 1 d. sprendimų atmesti kartotines paraiškas.

55. Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, siekiant užtikrinti piliečių teisių pagal šį reglamentą veiksmingumą, kiekviena institucija suteikia visuomenei galimybę susipažinti su savo dokumentų registru. Nuorodos apie dokumentus registre įrašomos nedelsiant. 2 dalyje nustatyta, kad registre pateikiamas kiekvieno dokumento nuorodos numeris, tema ir (arba) trumpas dokumento turinio aprašymas, taip pat dokumento gavimo arba sudarymo ir užregistravimo registre data.

56. Tačiau Komisija 2007 m. liepos 24 d. raštu informavo G. Strack, kad sprendimai, kuriais buvo atštos kartotinės paraiškos susipažinti su dokumentais, registre užregistruoti nebuvo.

57. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 102 punkte konstatavo, kad Komisija, neužregistravusi registre visų iki 2005 m. sausio 1 d. priimtų sprendimų, kuriais visiškai arba iš dalies buvo atštos kartotinės paraiškos, pasielgė savavališkai ir nenuspėjamai. Vadinas, kaip mano Bendrasis Teismas, teigdama, kad atitinkamas registro išrašas neegzistuoja, ji pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnyje numatytą ieškovo teisę susipažinti su registru. Todėl Bendrasis Teismas panaikino 2007 m. liepos 24 d. eksplcitinį sprendimą atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su registro išrašu.

58. Konkrečiai, Komisija kaltina Bendrąjį Teismą pripažinus faktiškai neegzistuojantį dokumentą egzistuojančiu (žr. 1 skirsnį), neteisėtai kildinus iš reglamento pareigą surašyti ir išduoti dokumentus (žr. 2 skirsnį) ir galiausiai priėmus sprendimą *ultra petita* (žr. 3 skirsnį).

1. Dėl neegzistuojančio dokumento „egzistavimo“

59. Komisija mano, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77 punkte konstatavo, jog reikalaujamas registro išrašas egzistuoja ir Komisija jį turi. Tačiau šis argumentas – kuriuo Bendrasis Teismas, rodos, netiesiogiai kaltinamas faktų iškraipymu – grindžiamas neteisingu skundžiamo sprendimo supratimu.

20 — Žr. sprendimus *Wunenburger / Komisija* (C-362/05 P, EU:C:2007:322, 80 punktas) ir *Gogos / Komisija* (C-583/08 P, EU:C:2010:287, 35 punktas).

60. Bendrasis Teismas atmeta tik gynybos argumentą, kad *jei ir egzistuočių* registro išrašas, jis nėra dokumentas ir dėl to G. Strack paraiškai šiuo atžvilgiu Reglamentas Nr. 1049/2001 negali būti taikomas. *Kad* išrašas iš tiesų egzistuoja, Bendrasis Teismas nekonstatuoja nei šiame punkte, nei kioje kitoje skundžiamo sprendimo vietoje.

61. Taigi ši kaltinimo dalis yra nepagrįsta.

2. Dėl pareigos surašyti dokumentą

62. Toliau Komisija nesutinka su tuo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 99 punkte konstatuoja, jog jei institucijos, siekdamos netaikyti Reglamento Nr. 1049/2001, remtųsi tuo, kad neegzistuoja dokumentai, tai prieštarautų skaidrumo reikalavimui, kuriuo paremtas šis reglamentas. Bendrojo Teismo teigimu, veiksmingai naudotis teise susipažinti su dokumentais galima tik tuomet, jei atitinkamos institucijos, kiek įmanoma ir laikydamosi nustatytų taisyklių bei taip, kad būtų galima nuspėti, rengia ir išsaugo su savo veikla susijusius dokumentus.

63. Šiai pareigai rengti dokumentus Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 100 ir 101 punktuose prilygina iš Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnio kildinamą pareigą užregistruoti registre sprendimus, kuriais atmetamos kartotinės paraiškos. Tuo jis grindžia ir minėtą išvadą skundžiamo sprendimo 102 punkte.

64. Komisija tam prieštarauja ir teigia, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 surašyti dokumentų neįpareigoja.

65. Ši nuomonė grindžiama teisingu samprotavimu, kad teisė susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį apima visus institucijos dokumentus, kuriuos ji (jau) yra parengusi arba gavusi ir turinti savo žinioje. Kaip nustatyta 3 straipsnio a punkte, dokumentai – tai bet kuria forma pateiktas turinys. Tačiau neegzistuojantys registro įrašai nėra turinys ir negali būti išduoti.

66. Bendrasis Teismas teisingai konstatuoja, kad Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnyje institucijos įpareigojamos sukurti registrą ir registruoti jame dokumentus. Komisija nekvestionuoja to, kad pareiga registruoti dokumentus apima ir sprendimus atmesti kartotines paraiškas.

67. Tačiau Reglamente Nr. 1049/2001 iš jo 11 straipsnio kylanti pareiga vis dėlto tiesiogiai nesiejama su teise susipažinti su dokumentais, nustatyta 2 straipsnio 1 dalyje. Todėl siekti, kad būtų laikomasi registravimo pareigos, negalima pateikiant paraišką susipažinti su dokumentais. Tam veikiau reikėtų naudotis SESV 265 straipsnyje numatyta galimybe pareikšti ieškinį dėl neveikimo.

68. Taigi konstatuotina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 99–102 punktuose neteisingai nustatė, jog teisė susipažinti su dokumentais įpareigoja Komisiją, gavus atitinkamą paraišką, papildyti viešąjį registrą tam, kad galėtų išduoti reikalaujamą registro išrašą.

69. Tačiau Bendrojo Teismo sprendimą reikia palikti galioti dėl kitų motyvų. Kadangi Komisija dėl savo pačios kaltės negalėjo išduoti pageidaujamo Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnyje numatyto viešojo registro išrašo, ji privalėjo bent jau patikrinti, ar negalėtų pageidaujamos informacijos pateikti ieškovui vieno ar kelių kitokių dokumentų forma. Pavyzdžiui, galima buvo pagalvoti apie vidaus registrų išrašus arba apie medžiagą, naudotą surašant metines reglamento taikymo ataskaitas. Tačiau, kaip liudija 2007 m. liepos 24 d. raštas, toks patikrinimas atliktas nebuvo. Vadinas, šiame rašte esantį sprendimą reikėjo panaikinti dėl nesutvarkytos iki galo atitinkamos paraiškos dalies.

70. Taigi ši Komisijos kaltinimo dalis taip pat nepagrįsta.

3. Dėl G. Strack ieškinyje pateikiamų prašymų apimties

71. Galiausiai Komisija laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas dviem klausimais priėmė sprendimą *ultra petita*.

72. Pirma, ji mano, kad Bendrasis Teismas 101 punkte nusprendė, jog Komisija privalo registruoti sprendimus dėl pirminių paraiškų. Tačiau, kalbant apie šį klausimą, pažymėtina, kad tai nėra Bendrojo Teismo sprendimas, galintis išeiti už G. Strack prašymų ribų, o tik vienas iš Bendrojo Teismo pateiktų motyvų. Pateikiant motyvus, nebūtina orientuotis į prašymų apimtį.

73. Tačiau skundžiamo sprendimo 102 punkte Bendrasis Teismas, kaip G. Strack ir prašė, tik konstatuoja, kad atsisakymas leisti susipažinti su registro išrašu, susijusiu su visais neigiamais sprendimais dėl kartotinių paraiškų, turi būti panaikintas.

74. Šiuo klausimu Komisija tvirtina, kad G. Strack prašė panaikinti implicitinį prašymo susipažinti su registro išrašu atmetimą, tačiau Bendrasis Teismas neva padarė dar daugiau – panaikino eksplicitinį atmetimą.

75. Tačiau šiam argumentui reikėtų formaliai paprieštarauti, kad G. Strack prašė panaikinti pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį Komisijos faktiškai priimtus arba numanomas sprendimus. Tai apima ir Bendrojo Teismo panaikintą eksplicitinį sprendimą, persiūtą 2007 m. liepos 25 d.

76. Ar Bendrasis Teismas iš tiesų galėjo nagrinėti šį sprendimą, ar jis veikiau turėjo nagrinėti vėlesnį implicitinį sprendimą dėl kartotinės paraiškos, nagrinėjamu atveju nėra svarbu. Juk Komisija šiuo klausimu nereiškia jokių prieštaravimų.

77. Jei Teisingumo Teismas nuspręstų nagrinėti šį klausimą *ex officio*, pastebėtina, kad G. Strack dar 2007 m. liepos 23 d. pateikė pirmąją kartotinę paraišką po to, kai po pirminės paraiškos, pateiktos birželio 20 d., jau buvo praėję daugiau nei 20 darbo dienų. Tačiau 2007 m. liepos 24 d. pranešimą Komisija išsiuntė tik liepos 25 d., t. y. praėjus dviem dienoms po pirmosios kartotinės paraiškos. Šiame pranešime Komisija pareiškė norinti pratęsti atsakymo į pirminę paraišką terminą, tačiau ji aiškiai nenurodė, ar šis termino pratęsimas taikomas ir registro išrašui. Juk kartu ji pranešė, kad registre pageidaujamų duomenų nėra. Todėl Bendrasis Teismas, interpretuodamas šį pranešimą taip, kad dėl pageidaujamo registro išrašo Komisija jame pareiškė savo galutinę poziciją, t. y. laikydamas jį sprendimu dėl kartotinės paraiškos, šio pranešimo neiškraipo²¹.

78. Vadinas, ir šią kaltinimo dalį reikia atmesti.

C – Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo: teisės į pagal įstatymą įsteigtą teismą pažeidimas

79. Pateikdamas pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą G. Strack nesutinka su tuo, kad dėl artėjančios pranešėjo kadencijos pabaigos ir siekdamas užtikrinti greitą bylos išnagrinėjimą ir gerą teisingumo vykdymą, Bendrojo Teismo pirmininkas 2011 m. spalio 13 d. paskyrė bylą kitai kolegijai.

80. Jo manymu, dėl šio paskyrimo buvo pažeista teisė kreiptis į pagal įstatymą įsteigtą teismą, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, numatyta EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje, ir Statuto 50 straipsnio antra pastraipa ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 12 ir 13 straipsniai, taikomi kartu su sprendimais dėl bylų paskyrimo ir teisėjų paskyrimo į kolegijas.

21 — Žr. Sprendimą *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-362/08 P, EU:C:2010:40, 60 punktas).

81. Garantijos dėl teismo sudėties yra kertinis teisės į teisingą bylos nagrinėjimą akmuo ir Sąjungos teismas visų pirma turi patikrinti, ar ši teisė užtikrinama, kai remiamasi jos pažeidimu²². Juk Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje ir iš esmės identiškoje EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje, į kurią reikia atsižvelgti ją aiškinant²³, yra numatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į tai, jog jo byla išnagrinėtų (anksčiau)²⁴ pagal įstatymą įsteigtas teismas.

82. Įstatymo sąvoka pirmiausia reiškia įstatymų normas, reglamentuojančias teismų įsteigimą ir jurisdikciją. Jei pagal šias normas teismas neturi jurisdikcijos nagrinėti bylą, vadinasi, jis nėra pagal įstatymą įsteigtas teismas²⁵. Be to, EŽTT nusistovėjusioje praktikoje pabrėžia, kad teismų organizacijos negalima palikti teisminių institucijų nuožiūrai, nors teismai, aiškindami taikytinas teisės normas, gali turėti tam tikrą diskreciją²⁶. Tačiau platesnio pobūdžio reikalavimai, pavyzdžiui, nurodymas paskirti bylą nagrinėsiančius teisėjus iš anksto pagal abstrakčius kriterijus²⁷, kalbant apie teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį ir EŽTK 6 straipsnio 1 dalį, kol kas dar netaikomi.

83. Taigi, vertinant šį apeliacinio skundo pagrindą, svarbiausia, ar 2011 m. spalio 13 d. Bendrojo Teismo pirmininko sprendimas atitiko nuostatas, reglamentuojančias bylų paskyrimą teismo kolegijoms²⁸.

84. Pagal Statuto 50 straipsnio antrą pastraipą kolegijų sudėtį ir bylų paskirstymą joms reglamentuoja Bendrojo Teismo procedūros reglamentas. Pagal Procedūros reglamento 13 straipsnio 1 dalį, gavęs ieškinį, Bendrojo Teismo pirmininkas paskiria bylą vienai iš kolegijų. Procedūros reglamento 12 straipsnyje numatyta, kad Bendrasis Teismas nustato kriterijus, pagal kuriuos bylos paskirstomos kolegijoms.

85. Kiek galima spręsti, G. Strack ieškinys, vadovaujantis anuomet galiojusiais kriterijais²⁹, iš pradžių buvo paskirtas vienai kolegijai pagal bylų registracijos teismo kanceliarijoje tvarką.

86. Kalbant apie kritikuojamą naują bylos paskyrimą, pasakytina, kad kriterijai buvo nustatyti naujesniame pranešime³⁰, tačiau jų turinys nepasikeitė.

87. G. Strack teisingai pažymi, kad nė vienoje iš šių nuostatų nėra aiškiai nustatyta, jog Bendrojo Teismo pirmininkas gali jau paskirtą bylą paskirti iš naujo kitai kolegijai.

22 — Sprendimai *Chronopost / UFX* ir kt. (C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 46 punktas) ir *Gorostiaga Atxalandabaso / Parlamentas* (C-308/07 P, EU:C:2009:103, 42 punktas).

23 — Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 3 dalis, Sprendimas *Åkerberg Fransson* (C-617/10, EU:C:2013:105, 44 punktas) ir Sprendimas dėl peržiūros *Arango Jaramillo ir kt. / EIB* (C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, 42 ir 43 punktai).

24 — Tik Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje.

25 — Taip dėl EŽTK 6 straipsnio 1 dalies yra nusprendęs EŽTT, žr. jo 2007 m. liepos 12 d. Sprendimą *Jorgic / Vokietija* (pareiškimas Nr. 74613/01, 64 ir 65 punktai).

26 — EŽTT sprendimai: 2000 m. birželio 22 d. Sprendimas *Coëme ir kt. / Belgija* (pareiškimai Nr. 32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 ir 33210/96, *Reports of Judgments and Decisions*, 2000-VII, p. 1, 98 punktas), 2010 m. spalio 5 d. Sprendimas *DMD Group / Slovakija* (pareiškimas Nr. 19334/03, 60 punktas) ir 2013 m. sausio 9 d. Sprendimas *Oleksandr Volkov / Ukraina* (pareiškimas Nr. 21722/11, *Reports of Judgments and Decisions*, 2013, 150 punktas).

27 — Žr., pavyzdžiui, Vokietijos Federacinės Respublikos Pagrindinio Įstatymo (*Grundgesetz*) 101 straipsnio kriterijus pagal 1997 m. balandžio 8 d. Vokietijos *Bundesverfassungsgericht* (Federalinis Konstitucinis Teismas) nutartį (1 PBvU 1/95, *BVerfGE* 95, p. 322, 327 ir paskesni) ir 2010 m. kovo 16 d. Europos komisijos „Demokratija per teisę“ (Venecijos komisija) rekomendaciją *Report on the Independence of the Judicial System, Part I: The Independence of Judges* (CDL-AD(2010)004, 75 punktas).

28 — Šiuo klausimu žr. Nutartį *Marcuccio / Komisija* (C-528/08 P, EU:C:2009:761, 58 punktas).

29 — Žr. pranešimą OL C 269, 2007, p. 42.

30 — OL C 288, 2010, p. 5.

88. Tiesa, bylų paskirstymo kriterijuose numatyta, kad Bendrojo Teismo pirmininkas gali nukrypti nuo nustatytos eilės tvarkos, visų pirma siekdamas užtikrinti tolygų darbo krūvio padalijimą. Sąsaja su bylų paskirstymo kriterijais pagal registracijos eilės tvarką liudija, kad šią teisę nukrypti nuo nustatytos eilės tvarkos reikėtų sieti su pirminiu bylų paskirstymu. Tačiau tekstas leidžia šias nuostatas taikyti ir vėliau iš naujo paskiriant bylą kitai kolegijai.

89. Toks bylos paskyrimas iš naujo kitai kolegijai netgi gali būti būtinas pakeitus teisėjus ir pasikeitus kolegijų sudėčiai³¹.

90. Tačiau bylos paskyrimą iš naujo kitai kolegijai galima pateisinti ir siekiu užtikrinti tolygų darbo krūvio padalijimą. Tai ne tik organizacinio pobūdžio priemonė; jos tikslas pirmiausia yra užtikrinti, kad bylos (taip pat ir laikantis Chartijos 47 straipsnio antros pastraipos ir EŽTK 6 straipsnio 1 dalies) būtų išnagrinėtos per protingą laiką.

91. Nagrinėjama byla rodo, kad dėl to kartais gali būti būtina jau paskirtą nagrinėti bylą vėliau paskirti iš naujo. 2011 m. suėjo ketveri metai, kai ieškinys jau nagrinėjamas, ir buvo kilusi grėsmė, kad nagrinėjimas dar užsitęs, nes greitai turėjo baigtis pranešėjo kadencija. O naujoji kolegija galėjo iš karto pastūmėti bylą į priekį.

92. Todėl Bendrojo Teismo pirmininko įgaliojimą nukrypti nuo bylų paskyrimo kriterijų reikia suprasti taip, kad jis gali jau paskirtą nagrinėti bylą vėliau paskirti iš naujo tam, kad būtų užtikrintas tolygus darbo krūvio padalijimas.

93. Vadinas, skundžiamą sprendimą priėmė kompetentingas teismas, o pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

D – Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo: įvairūs procedūriniai trūkumai

94. Antrajame apeliacinio skundo pagrinde kritikuojami įvairūs procedūriniai trūkumai: tai, kad buvo atmestas prašymas taikyti pagreitintą procedūrą, kad buvo apribota teisė būti išklausytam, kad teismas atsisakė išnagrinėti prašomus dokumentus, kad buvo apribotas paraiškos dalykas ir kad procesas užsitęsė pernelyg ilgai.

1. Dėl pirmos ir penktos kaltinimo dalių: pagreitinta procedūra ir proceso trukmė

95. Pirmoje kaltinimo dalyje G. Strack tvirtina, kad Bendrasis Teismas nemotyvuodamas atmetė jo prašymą taikyti pagreitintą procedūrą. Kadangi suinteresuotumas pagreitintos procedūros taikymu susijęs su penktoje kaltinimo dalyje minima teise į protingą proceso trukmę, abu kaltinimus reikia nagrinėti kartu.

96. Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje ir EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į tai, jog jo byla būtų išnagrinėta per kuo trumpesnę laiką. Todėl protingo termino, per kurį turi būti išnagrinėta byla, nesilaikymas yra procesinis pažeidimas – tai vienos iš pagrindinių teisių pažeidimas, kuris turi leisti atitinkamai šaliai pasinaudoti veiksminga teisminės gynybos priemone, sudarančia sąlygas tinkamai ištaisyti situaciją³².

31 — Žr. Sprendimą *Salzgitter / Komisija* (C-182/99 P, EU:C:2003:526, 28 ir paskesni punktai).

32 — Sprendimas *Groupe Gascogne / Komisija* (C-58/12 P, EU:C:2013:770, 72 punktas) ir 2000 m. spalio 26 d. EŽTT sprendimas *Kudla / Lenkija* (*Recueil des arrêts et décisions*, 2000 XI, 156 ir 157 punktai).

97. Tačiau nesant įrodymų, jog pernelyg ilga proceso trukmė turėjo poveikį bylos baigčiai, bylos nagrinėjimo per protingą terminą principo pažeidimas negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo³³. Tai turi galioti ir tuomet, jei procesas užsitęsia pernelyg ilgai dėl to, kad nebuvo taikyta pagreitinata procedūra.

98. Tačiau G. Strack nepaiškino, kokį poveikį proceso trukmė turėjo bylos baigčiai. Todėl šios kaltinimo dalys yra nepagrįstos.

99. Atitinkamai motyvų nenurodymas atmetant prašymą taikyti pagreintą procedūrą nėra pagrindas patenkinti apeliacinį skundą.

100. Tiesa, šiuo klausimu G. Strack nesutinka ir su tuo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 93 punkte atmetė prašymą atlyginti dėl pernelyg ilgos proceso trukmės patirtą žalą, motyvuodamas tuo, kad jis nepriimtinas. Remdamasis Sprendimu *Baustahlgewebe*³⁴ ir mano išvada byloje *Solvay*³⁵, jis teigia, kad, siekiant užtikrinti veiksmingą teisminę apsaugą, būtina, kiek tai įmanoma, dar pernelyg užsitęsusio proceso metu priimti sprendimą dėl galimos kompensacijos.

101. Tačiau ir šis argumentas nepagrįstas. Šiuo metu Teisingumo Teismas jau yra atsisakęs Sprendimo *Baustahlgewebe*³⁶ ir konstatavęs, kad prašymą dėl žalos atlyginimo turi nagrinėti kita kolegija³⁷. Taigi Bendrasis Teismas teisingai nustatė, kad reikalavimas atlyginti žalą turi būti pareikštas atskiru ieškiniu.

102. Vadinasi, šias abi apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalis reikia atmesti.

2. Dėl antros kaltinimo dalies: teisė būti išklausytam

103. Šioje kaltinimo dalyje G. Strack tvirtina, kad jis nebuvo pakankamai išklausytas. Jo teigimu, Bendrasis Teismas nesuteikė jam atskiros galimybės pareikšti nuomonės dėl OLAF atskleistų dokumentų, kuriuos jis gavo jau po to, kai įteikė dubliką. Bendrasis Teismas taip pat esą nepriėmė pasirengti posėdžiui skirto didelės apimties 2012 m. gegužės 14 d. rašto, per posėdį vietoj reikalautų 60 minučių leido jam kalbėti tik 30 minučių, atmetė jo prašymą leisti pateikti dar vieną procesinį dokumentą ir jau po posėdžio atmetė dar vieną 2012 m. birželio 25 d. procesinį dokumentą, kuriame, be kita ko, buvo ir prašymas pataisyti posėdžio protokolą.

Dėl teisės būti išklausytam apskritai

104. Kalbant apie šią kaltinimo dalį, pastebėtina, kad tam, jog būtų įvykdyti reikalavimai, susiję su teise į teisingą bylos nagrinėjimą, svarbu, jog dalyviai galėtų pagal rungimosi principą paaiškinti tiek faktines, tiek teisines aplinkybes, nuo kurių priklauso proceso baigtis³⁸.

105. Per procesą Bendrajame Teisme iš principo tai buvo įmanoma. G. Strack galėjo išsamiai pareikšti savo nuomonę ir ieškinyje, ir dublike, ir per posėdį. Bendrasis Teismas leido jam gerokai viršyti Bendrojo Teismo nurodymuose šalims dublikui numatytų puslapių skaičių ir per posėdį leido kalbėti jam dvigubai ilgiau, nei numatyta šiuose nurodymuose. Be to, Bendrasis Teismas pridėjo prie bylos dokumentų 2011 m. lapkričio 16 d., 2012 m. sausio 25 d. ir 2012 m. balandžio 1 d. papildomus procesinius G. Strack dokumentus ir persiuntė juos Komisijai, kad ji galėtų pareikšti savo poziciją.

33 — Sprendimai *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* / Komisija (C-385/07 P, EU:C:2009:456, 190 ir 196 punktai) ir *Groupe Gascogne* / Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770, 73 punktas).

34 — Sprendimas *Baustahlgewebe* / Komisija (C-185/95 P, EU:C:1998:608).

35 — Išvada byloje *Solvay* / Komisija (C-109/10 P, EU:C:2011:256).

36 — Sprendimas *Groupe Gascogne* / Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770, 82 ir 83 punktai).

37 — Sprendimas *Groupe Gascogne* / Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770, 90 punktas).

38 — Sprendimai *Komisija / Airija ir kt.* (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 56 punktas), Sprendimas dėl peržiūros *M / EMEA* (C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, 41 punktas).

106. Tačiau prieštaravimus dėl OLAF dokumentų ir posėdžio protokolo pataisymo verta išnagrinėti atskirai.

Dėl OLAF dokumentų

107. 2007 m. spalio 23 d. OLAF sprendimas G. Strack buvo persiųstas vėliausiai kartu su 2008 m. gegužės 30 d. atsiliepimu į ieškinį kaip B.1 priedas. Todėl jis apie šį sprendimą kalba ir savo dublike.

108. Tačiau šiuo sprendimu atskleistus nuasmenintus dokumentus, kaip jis pats teigia ir ko Komisija neginčija, jis gavo tik 2008 m. spalio 17 d., jau po to, kai buvo įteikęs dubliką. Taip įvyko, ko gera, dėl to, kad sprendimas ir dokumentai buvo siunčiami labai didelės apimties elektroniniais laiškais, ir G. Strack elektroninio pašto dėžutės talpa buvo viršyta dar pirmuoju elektroniniu laišku. Apie tai G. Strack greičiausiai sužinojo iš 2012 m. kovo 9 d. Bendrojo Teismo rašto priedo, kuriame buvo frazė apie atitinkamą klaidos pranešimą, kurį gavo Komisija, bandydama išsiųsti elektroninį laišką 2007 m. spalio 23 d.

109. Tiesa, G. Strack savo 2008 m. rugpjūčio 20 d. dublike jau galėjo pareikšti nuomonę dėl 2007 m. spalio 23 d. sprendimo, todėl atitinkamai praplėtė savo ieškinį. Tačiau kadangi dokumentus jis gavo tik 2008 m. spalio 17 d., negalėjo dublike atsižvelgti į juos ir į juose atliktus išbraukimus. G. Strack taip pat teigia, kad per posėdį jam nebuvo protingai pratęstas kalbėjimo laikas.

110. Šis prieštaravimas atsirado susiklosčius netipiškai situacijai procese, kai teismas, nagrinėdamas bylą dėl galimybės susipažinti su dokumentais, leidžia *ex post* išplėsti ieškinį, jei ieškinys iš pradžių buvo susijęs su implicitiniu paraiškos susipažinti su dokumentais atmetimu, kurį vėliau pakeitė eksplisitinis sprendimas.

111. Jei teismas leidžia išplėsti ieškinį, jis privalo suteikti tinkamą progą nuomonei pareikšti. Galimybė kalbėti per posėdį negali visiškai atstoti procesinio dokumento, nes Sąjungos teismų proceso teisėje bet kuriuo atveju numatyta rašytinė procedūra, kurią posėdžiai tik papildo. Be to, per posėdį G. Strack negavo laiko kalbėti tiek, kiek, jo manymu, jam reikėjo.

112. Komisija laikosi pozicijos, kad G. Strack yra pats kaltas dėl sumažėjusių galimybių pareikšti savo nuomonę, nes turėjo galimybę pareikšti atskirą ieškinį dėl 2007 m. spalio 23 d. sprendimo. Tai, kad nagrinėjant bylą T-392/08 buvo nagrinėjamas ir šis sprendimas, įvyko tik dėl jo interesų.

113. Šis argumentas stebina. Ieškinio išplėtimo klausimas apskritai iškilo tik todėl, kad Komisija neįvykdė savo pareigų laiku priimti sprendimą dėl paraiškų. Be to, Komisija, kaip atrodo, neužtikrino, kad G. Strack kuo greičiau gautų pavėluotai priimtą 2007 m. spalio 23 d. sprendimą ir susijusius dokumentus. Veikiau susidaro įspūdis, kad ji ignoravo klaidos pranešimą, liudijantį, jog dokumentų persiųsti nepavyko. Vadinasi, pirmiausia dėl Komisijos kaltės G. Strack negalėjo pasinaudoti visomis numatytomis galimybėmis pareikšti nuomonę.

114. Taip pat pastebėtina, kad išplėsti ieškinį buvo suinteresuotas ne tik G. Strack; taip kartu buvo sumažinta Bendrojo Teismo ir kitos šalies – Komisijos – našta. Juk visiems dalyviams yra paprasčiau vesti išplėstą bylą, nei pradėti naują, kad būtų galima priimti kiekvieną naują sprendimą.

115. Tiesa, reikėtų paprieštarauti G. Strack, kad jis ir pats ėmėsi ne visų priemonių, kurių galėjo imtis siekdamas pasinaudoti savo teise pareikšti nuomonę. Pirmą kartą kartu su atsiliepimu į ieškinį gavęs 2007 m. spalio 23 d. OLAF sprendimą, jis turėjo imtis visų įmanomų pastangų, kad gautų trūkstamus dokumentus ir galėtų į juos atsižvelgti savo dublike. Visų pirma jis turėjo atkreipti Komisijos dėmesį į tai, kad dokumentų jis negavo, ir prireikus paprašyti Bendrojo Teismo pratęsti terminą, kurio reikia dublikui parengti.

116. Šiuo klausimu reikėtų samprotauti taip pat, kaip ir nustatant ieškinio senaties terminą pagal sužinojimą apie atitinkamą sprendimą. Nepaskelbus ar nepranešus apie aktą, asmuo, žinantis apie tokį jam skirtą aktą, privalo per protingą terminą paprašyti viso jo teksto³⁹.

117. Tai pasakytina juo labiau dėl to, kad G. Strack irgi iš dalies kaltas dėl persiunčiant dokumentus iškilusių problemų, nes pateikė didelės apimties paraišką, tačiau dokumentams priimti pasiūlė tik ribotos talpos elektroninio pašto dėžutę.

118. G. Strack jokių būdu negalėjo laukti daugiau nei trejus metus ir tik prieš pat posėdį pareikšti apie būtinybę išsakyti nuomonę dėl šių dokumentų.

119. Todėl, nepaisant Komisijos veiksmų, G. Strack reikia pripažinti, kad yra pats kaltas dėl prarastos galimybės pareikšti nuomonę raštu ir apribotos galimybės pareikšti nuomonę žodžiu dėl OLAF atskleistų dokumentų.

Dėl su protokolu susijusio kaltinimo

120. Galiausiai G. Strack kritikuoja, kad Bendrasis Teismas, kaip galima spręsti iš skundžiamo sprendimo 27 punkto, nepriėmė sprendimo dėl prašymo pataisyti posėdžio protokolą, o nusprendė neatnaujinti žodinės proceso dalies.

121. Prašymas pataisyti protokolą Bendrojo Teismo procedūros reglamente nėra numatytas, tačiau bylos dalyviai iš esmės turi turėti teisę kritikuoti šio dokumento klaidas ir spragas. Juk, kaip nustatyta šio Procedūros reglamento 63 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje, tai yra autentiškas dokumentas, kuriuo kaip įrodymu atitinkamai galima remtis, kiek tai susiję su posėdžio turiniu⁴⁰.

122. Tačiau tai, kad Bendrasis Teismas nenagrinėjo prašymo, nėra tinkamas pagrindas abejoti skundžiamu sprendimu. Veikiau dėl to tik kyla abejonių protokolo įrodomąja galia. Todėl su protokolu susijęs kaltinimas yra neveiksmingas (*inopérant*) ir dėl šios priežasties atmetinas.

Dėl neva pavėluotai pateiktų Komisijos argumentų dėl Reglamento Nr. 45/2001

123. Galiausiai G. Strack neteisingai kaltina Bendrąjį Teismą per posėdį atsižvelgus į Komisijos argumentus dėl Reglamento Nr. 45/2001, nors jie buvo pateikti pavėluotai. Šių argumentų užuomazgas galima matyti iš to, kad remiamasi asmens duomenims taikoma išimtimi, nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte. Tačiau, keičiantis procesiniais dokumentais, tai, kad Reglamentas Nr. 45/2001 turi ypatingą reikšmę, dar nebuvo taip akivaizdu, kaip pradėjus nagrinėti bylą. Juk tai pirmiausia tapo aišku per tą laiką priėmus Sprendimą *Bavarian Lager*⁴¹.

3. Dėl trečios kaltinimo dalies: visų dokumentų išnagrinėjimas

124. Trečioje kaltinimo dalyje G. Strack kritikuoja tai, kad Bendrasis Teismas, priešingai, nei jis prašė, neįvertino visų dokumentų tuo aspektu, ar juose išbrauktas vietas galima pateisinti asmens duomenų apsaugai taikoma išimtimi.

39 — Sprendimai *Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie / Komisija* (C-180/88, EU:C:1990:441, 22, 29 ir 30 punktai) ir *Windpark Groothusen / Komisija* (C-48/96 P, EU:C:1998:223, 80 punktas).

40 — Kaip pavyzdžius galima paminėti Sprendimą dėl peržiūros *M / EMEA* (C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, 45 punktas) ir nutartis *Iride ir Iride Energia / Komisija* (C-150/09 P, EU:C:2010:34, 74 punktas) ir *Kronoply / Komisija* (C-117/09 P, EU:C:2010:370, 44 punktas).

41 — Sprendimas *Komisija / Bavarian Lager* (C-28/08 P, EU:C:2010:378, 59 punktas).

125. Teisingumo Teismas yra nustatęs, kad Bendrasis Teismas privalo susipažinti su dokumentais, jei ginčas vyksta dėl to, ar jų turiniui gali būti taikomos tam tikros išimties⁴². Tačiau, kiek tai susiję su šioje byloje nagrinėjama asmens duomenų išbraukimais, svarbiausia yra tai, ar saugant šią informaciją būtina konfidencialiai elgtis su tam tikrų grupių asmenų pavardėmis ir kita asmenine informacija. Norint tai įvertinti, nebūtina su atitinkamais dokumentais susipažinti. Veikiau paprastai pakanka išnagrinėti sprendimo motyvus.

4. Dėl ketvirtos kaltinimo dalies: Komisijos sprendimų išsamumas

126. Ketvirta kaltinimo dalis susijusi su klausimu, ar Komisija visiškai atsakė į paraišką susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su Komisijos nuo 2005 m. sausio 1 d. atmetomis kartotinėmis paraiškomis susipažinti su dokumentais. G. Strack nesutinka su tuo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 139 punkte atmetė jo argumentus, jog Komisija esą neįrodė, kad persiuntė jam visus sprendimus atmesti kartotines paraiškas, priimtus atitinkamais laikotarpiais.

127. Šis kaltinimas susijęs su Bendrojo Teismo atliktu šalių argumentų, susijusių su minėtuoju klausimu, vertinimu.

128. Iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos išplaukia, kad tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai iš bylos medžiagos matyti, kad jo išvados iš tiesų yra klaidingos⁴³.

129. Tiesa, apeliaciniame skunde galima nesutikti su tuo, kaip faktinės aplinkybės buvo nustatytos ir įvertintos skundžiamame sprendime, jei apeliantas teigia, kad teismas padarė išvadą, kurių faktinis netikslumas išplaukia iš bylos medžiagos, arba kad jis iškraipė jam pateiktus įrodymus⁴⁴.

130. Toks iškraipymas konstatuotinas, kai, nesant naujų įrodymų, esamų įrodymų vertinimas akivaizdžiai klaidingas⁴⁵. Jei teismas – kaip antai nagrinėjamu atveju – iš tam tikrų faktų daro išvadą, reikia įvertinti, ar jis akivaizdžiai neperžengė proto ribų⁴⁶.

131. Nagrinėjamu atveju taip ir yra.

132. Per procesą pirmojoje instancijoje G. Strack rėmėsi tuo, kad jam persiųstų dokumentų skaičius (315) yra aiškiai mažesnis už viešose ataskaitose nurodomą sprendimų, kuriais visiškai arba iš dalies buvo atmetos kartotinės paraiškos (575)⁴⁷, skaičių.

133. Tiesa, Komisija aiškina, kad skaičiai nesutapo, nes kai kurie sprendimai buvo priimti dėl kelių to paties asmens kartotinių paraiškų, o dėl kitų kartotinių paraiškų iki atitinkamų metų pabaigos sprendimai dar esą nebuvo priimti.

42 — Sprendimas *Jurašinović / Taryba* (C-576/12 P, EU:C:2013:777, 27 punktą).

43 — Sprendimas *Komisija / Aalberts Industries ir kt.* (C-287/11 P, EU:C:2013:445, 47 punktą).

44 — Sprendimas *PKK ir KNK / Taryba* (C-229/05 P, EU:C:2007:32, 35 punktą).

45 — Sprendimai *PKK ir KNK / Taryba* (C-229/05 P, EU:C:2007:32, 37 punktą), *Lafarge / Komisija* (C-413/08 P, EU:C:2010:346, 17 punktą) ir *Komisija / Aalberts Industries ir kt.* (C-287/11 P, EU:C:2013:445, 51 punktą).

46 — Sprendimai *Activision Blizzard Germany / Komisija* (C-260/09 P, EU:C:2011:62, 57 punktą) ir *Komisija / Aalberts Industries ir kt.* (C-287/11 P, EU:C:2013:445, 52 punktą).

47 — Pagal Komisijos ataskaitą dėl Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais taikymo 2007 m. (KOM (2008) 630 galutinis, p. 10).

134. Tačiau ji nenurodo tikslų skaičių, kurie aiškiai parodytų skirtumus. Galbūt į tikslus skaičius būtų įtraukti ir šiuo atveju abiejų šalių, kaip susidaro išpūdis, ignoruoti OLAF sprendimai dėl kartotinių paraiškų, kurie, kiek galima spręsti, nebuvo įskaičiuoti į persiūstus dokumentus, tačiau gali būti, kad buvo įtraukti į Komisijos ataskaitas.

135. Taip pat Komisija nieko nepaaiškina dėl G. Strack teiginio, kad tarp jam persiūtų dokumentų jis neaptikęs jokių sprendimų dėl kelių kartotinių paraiškų.

136. Kalbant tik apie argumentą, kad metų pabaigoje ne visi sprendimai dėl kartotinių paraiškų buvo priimti, tektų konstatuoti, kad nagrinėjamo trejų metų laikotarpio pabaigoje dar buvo nepriimta 250 sprendimų dėl kartotinių paraiškų. Turint galvoje Reglamente Nr. 1049/2001 nustatytus terminus, toks atsilikimas atrodo mažai tikėtinas.

137. Todėl Komisijos argumentai gal ir gali paaiškinti nedidelius neatitikimus, tačiau šiuo atveju skirtumai pernelyg dideli. Bendrasis Teismas, to nepaisęs ir stojęs į Komisijos pusę, akivaizdžiai peržengė protingo įrodymų vertinimo ribas.

138. Tačiau, kitaip nei byloje, kurią nagrinėjant buvo nustatyta, kad egzistuoja papildomi dokumentai⁴⁸, nagrinėjamu atveju neįmanoma vienareikšmiškai konstatuoti, kad Komisijos atsakymas buvo neviseiškai išsamus. Tai Bendrasis Teismas būtų galėjęs gana lengvai išsiaiškinti, jei būtų nurodęs Komisijai detalios paaiškinti neatitikimą tarp ataskaitose minimų skaičių ir G. Strack persiūtų dokumentų skaičiaus.

139. Tik Bendrasis Teismas sprendžia, ar jo turimus įrodymus byloje reikia papildyti. Taip pat ir procesinių dokumentų įrodomoji galia priklauso nuo atlikto nepriklausomo faktų vertinimo, kurio Teisingumo Teismas netikrina apeliaciniame procese, išskyrus Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymo atveju ar kai iš bylos medžiagos matyti, kad šio teismo išvados iš esmės netikslios⁴⁹.

140. Tačiau nagrinėjamu atveju nepakankamų įrodymų priežastis yra pateiktų įrodymų iškraipymas padarant išvadą, akivaizdžiai viršijančią protingo vertinimo ribas. Todėl Teisingumo Teismas išimties tvarka turi teisę konstatuoti, kad nesiėmus būtinų priemonių išsiaiškinti faktus buvo padaryta teisės klaida.

141. Taigi ši kaltinimo dalis yra pagrįsta, o skundžiamo sprendimo dalį, kurioje atmetami G. Strack argumentai, kad Komisija priėmė sprendimą dėl ne visų sprendimų dėl kartotinių paraiškų, reikia panaikinti.

142. Sprendimas šiuo klausimu byloje dar negali būti priimtas, nes neaiški nei OLAF dokumentų dalis, nei tai, kiek ir kokie sprendimai buvo priimti dėl kelių kartotinių paraiškų ir kiek jų 2007 m. pabaigoje dar nebuvo priimta⁵⁰. Taigi byla šiuo klausimu, vadovaujantis Statuto 61 straipsnio pirma pastraipa, turi būti grąžinta Bendrajam Teismui.

48 — Bendrojo Teismo sprendimas *Williams / Komisija* (T-42/05, EU:T:2008:325, 68 punktas).

49 — Sprendimai *Ismieri Europa / Audito Rūmai* (C-315/99 P, EU:C:2001:391, 19 punktas), *Glencore ir Compagnie Continentale / Komisija* (C-24/01 P ir C-25/01 P, EU:C:2002:642, 77 ir 78 punktai) ir *Erste Bank der österreichischen Sparkassen / Komisija* (C-125/07 P, C-133/07 P ir C-137/07 P, EU:C:2009:576, 319 punktas).

50 — Tiesa, bylos dalyviams reikėtų patarti, kad šį klausimą arba turi išsiaiškinti Komisija *ex officio*, pranešdama G. Strack atitinkamus skaičius (ir, jei reikia, persiūsdama trūkstamus dokumentus), arba G. Strack turi paduoti naują paraišką susipažinti su neva iki šiol trūkstamais dokumentais, ir ši paraiška leis Komisijai, atsižvelgiant į mano samprotavimus, pareikšti savo poziciją. Tuomet jie galėtų ginčą šiuo klausimu – galbūt netgi prieš priimant sprendimą dėl šio apeliacinio skundo – paskelbti išnykusiu ir jiems nereikėtų be reikalo vėl kreiptis į Bendrąjį Teismą.

E – Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo: duomenų apsaugą reglamentuojančios išimties taikymas

143. Penktasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su duomenų apsaugos išimties taikymu: su motyvavimu (žr. toliau 1 skirsnį), individualiu užtušuotų vietų patikrinimu (žr. 2 skirsnį) ir tam tikrų asmenų grupių asmeninės informacijos pašalinimo teisėtumu (žr. 3 skirsnį).

1. Dėl Komisijos sprendimų motyvavimo

144. G. Strack nesutinka su tuo, kad Bendrasis Teismas laikė Komisijos sprendimuose pateiktus motyvus pakankamais, nors Komisija ir nebuvo nurodžiusi, kad konsultavosi su duomenų subjektais arba kad jie patys pageidavo, jog su jų duomenimis būtų elgiamasi konfidencialiai. Be to, G. Strack teigimu, Komisija nenagrinėjo duomenų subjektų atskirų grupių.

145. Tačiau ši kaltinimo dalis yra nepagrįsta, nes Bendrasis Teismas 120, 125 ir 126 punktuose iškėlė tinkamus reikalavimus Komisijos nurodytiems motyvams. Jo manymu, motyvuojamoji dalis gali būti ir trumpa, jei joje motyvai yra pateikti pakankamai aiškiai.

146. Kalbant konkrečiai apie tai, kad Komisija nenurodė konsultavusis su duomenų subjektais, pažymėtina, kad šios informacijos nenurodymas yra pakankamai aiškus ženklas, kad tokių konsultacijų nebuvo. Komisija taip pat neprivalėjo nagrinėti trūkstamo motyvavimo paraiškoje susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punktą, nes tokie motyvai nebuvo nurodyti.

147. Šioje kaltinimo dalyje G. Strack taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepakankamai dėmesio skyrė jo kritikai, išreikštai dėl OLAF atlikto informacijos pašalinimo; šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad savo dublike šio sprendimo jis atskirai nekritikuoja, nors apie jo egzistavimą ir motyvus vėliausiai sužinojo iš atsiliepimo į ieškinį⁵¹.

2. Individualus dokumentų patikrinimas

148. Apeliacinio skundo penktojo pagrindo antroje dalyje G. Strack kritikuoja Bendrąjį Teismą 162–164 punktuose neteisingai pripažinus, kad Komisija pakankamai individualiai patikrino būtinybę su pašalinta informacija elgtis konfidencialiai. Savo kritiką jis pirmiausia grindžia tuo, kad buvo užtušutos visos pavardės be išimties, nepatikrinus, kiek tai iš tiesų susiję su privatumu. Tačiau tai liudija ne tai, kad Komisija individualiai netikrino dokumentų, o geriausiu atveju tik tai, kad Komisija buvo įsitikinusi, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis gali būti taikoma plačiai. Bet šis klausimas yra toliau aptariamos trečios kaltinimo dalies dalykas.

3. Dėl informacijos pašalinimo teisėtumo

149. Apeliacinio skundo penktojo pagrindo trečioje dalyje G. Strack galiausiai prieštarauja dėl Bendrojo Teismo patvirtinto su asmens duomenų apsauga susijusios Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos išimties taikymo.

150. Pagal šią nuostatą institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentu, kurio atskleidimas padarytų žalos individo privatumo ir neliečiamumo apsaugai, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Sąjungos teisės aktus.

151. Komisija, vadovaudamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi, laikėsi šios išimties – išduodant dokumentus buvo užtušuojamos visos pavardės ir adresai.

⁵¹ — Žr. šios išvados 107 ir paskesnius punktus.

152. Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą tuo atveju, jei prašymu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 siekiama susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomos visos Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos. Tai pirmiausia reiškia, kad pareiškėjas, kaip tai nustatyta Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte, paprastai privalo įrodyti asmens duomenų perdavimo būtinybę⁵².

a) Dėl apsvaistymo

153. G. Strack teisingai pažymi, kad institucijų pareigos gali apimti ir pareigą net pareiškėjui nepateikus atitinkamų įrodymų atsižvelgti į akivaizdžias duomenų atskleidimo priežastis, bet nagrinėjamu atveju tokių priežasčių nematyti, o ir G. Strack jų nenurodė.

154. G. Strack taip pat aiškina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 tikslas – sudaryti galimybę susipažinti su dokumentais – pagal Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio a punktą pateisina atskleidimą, nes duomenys atskleidžiami visuomenės labui tenkinant viešąjį interesą. Tačiau toks 8 straipsnio a punkto aiškinimas minėtąjį⁵³ teismo praktiką, susijusią su 8 straipsnio b punktu, padarytų visiškai beprasme.

155. Taip pat neturi reikšmės, ar pareiškėjai, teikdami kartotines paraiškas, atskleidžia savo itin svarbius duomenis. Juk asmens duomenų apsauga pirmiausia taikoma neatsižvelgiant į atitinkamų duomenų reikšmę.

b) Dėl būtinybės konsultuotis su duomenų subjektais

156. Be to, G. Strack mano, kad Komisija neturėjo teisės tiesiog užtušuoti visų pavardžių ir adresų, ji privalėjo pasiteirauti atitinkamų asmenų, ar jie sutinka, kad jų duomenys būtų atskleisti.

157. Bendrasis Teismas pirmiausia skundžiamo sprendimo 178 punkte konstatavo, kad konsultuotis nebuvo būtina, nes esą yra aišku, kad su asmens duomenimis privaloma elgtis konfidencialiai, jei nėra viršesnių priežasčių juos atskleisti.

158. Tai konstatavęs Bendrasis Teismas teisės klaidos nepadarė.

159. Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalį konsultuotis su trečiąja šalimi tuo atveju, jei yra pateikta paraiška susipažinti su dokumentais, jų perduotais institucijoms, būtina tik tuomet, jei neaišku, ar dokumentas gali arba negali būti atskleistas. Bet kokia pareiga konsultuotis dėl institucijų parengtų dokumentų niekaip negali apimti daugiau.

160. G. Strack akivaizdžiai daro prielaidą, jog galimybė atskleisti asmens duomenis tol kels abejonių, kol atitinkami asmenys nuspręs, ar pritaria atskleidimui. Tačiau ši prielaida neteisinga.

161. Kadangi asmeninės informacijos atskleidimas yra jos tvarkymas, atskleisti asmens duomenis leidžiama tik tuomet, jei egzistuoja viena iš Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnyje nurodytų tvarkymo priežasčių. Duomenų subjekto sutikimas yra viena iš jų. Kitais atvejais atskleisti duomenų paprastai neleidžiama.

162. Taigi reikalavimu konsultuotis su duomenų subjektu siekiama ne išsiaiškinti dėl galimybės atskleisti duomenis, o pirmiausia sukurti jų atskleidimo sąlygas. Tačiau Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje nėra nustatyta, kad institucijos tai daryti privalo.

52 — Sprendimas *Komisija / Bavarian Lager* (C-28/08 P, EU:C:2010:378, 63 ir 77 punktai).

53 — Žr. šios išvados 152 punktą.

163. Dėl tos pačios priežasties negalima pritarti ir G. Strack argumentams, kad Komisija, apdorodama jo paraišką susipažinti su dokumentais iki galo⁵⁴, bet kuriuo atveju privalėjo pasikonsultuoti su duomenų subjektais tam, kad galėtų priimti sprendimą dėl jų kartotinių paraiškų atskleidimo. Nors Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalis taikoma ir siekiant susipažinti su šiais dokumentais, juose esanti asmeninė informacija nesuteikia pagrindo teigti, kad nėra aišku, ar galima leisti su jais susipažinti. Vadinasi, nereikia spręsti, ar reikėtų konsultuotis su duomenų subjektais siekiant gauti jų sutikimą tam, kad jų duomenys būtų atskleisti.

c) Dėl duomenų subjektų sutikimo, kad jų duomenys būtų atskleisti

164. G. Strack taip pat mano, kad Komisija ir Bendrasis Teismas privalėjo atsižvelgti į tai, ar duomenų subjektai iš anksto nėra davę sutikimo, kad jų su kartotinėmis paraiškomis susiję asmens duomenys būtų atskleisti. Esą mažiausiai vienu atveju tą rodo jam persiųsti dokumentai. Juose pareiškėjas yra nurodęs:

„In view of the public interest, I cannot treat this as confidential. My question was not confidential. The public interest in this issue must prevail.“⁵⁵

165. Tačiau, atrodo, menkai tikėtina, kad duomenų subjektai, pateikdami kartotines paraiškas, iš anksto duotų abstraktų ir bendro pobūdžio sutikimą, kad jų duomenys būtų atskleisti. Pateiktą pavyzdį, ko gera, irgi reikėtų veikiau suprasti taip, kad duomenų subjektas prieštarauja atsisakymui leisti susipažinti su jo asmens duomenimis, o ne sutinka, kad šie duomenys būtų atskleisti.

166. Be to, G. Strack negali kaltinti Bendrojo Teismo nenagrinėjus šių argumentų, nes juos jis pateikė – jei apskritai pateikė – tik per posėdį, vadinasi, pavėluotai.

d) Dėl sprendimus dėl kartotinių paraiškų pasirašiusių pareigūnų

167. Kalbant apie G. Strack reikalavimą atskleisti sprendimus dėl kartotinių paraiškų pasirašiusių pareigūnų pavardes, nematyti, kad jis būtų to reikalavęs per procesą Bendrajame Teisme. Todėl, vadovaujantis Procedūros reglamento 170 straipsnio 1 dalies antru sakiniu, šis reikalavimas yra nepriimtinas, nes apeliaciniame skunde negalima keisti pirmojoje instancijoje nagrinėtos bylos dalyko. Be to, Komisija teigia, kad šios pavardės: Komisijos generalinės sekretorės ir OLAF direktoriaus, buvo nurodytos. Jas mažų mažiausiai galima rasti blankuose, kuriuose buvo surašyti G. Strack kaip pavyzdžiai pateikti sprendimai dėl kartotinių paraiškų. Puslapių su parašais G. Strack nepateikė.

e) Dėl pareigūnų pavardžių, esančių dokumentuose, susijusiuose su byla T-110/04

168. Kalbėdamas apie užtušuotas pareigūnų pavardes dokumentuose, susijusiuose su byla T-110/04, G. Strack reikalauja skirti pareigūnus, kuriems inkriminuojamas pažeidimas, ir kitus pareigūnus. Tačiau abiem grupėms iš esmės taikoma taisyklė, kad jų asmens duomenys paprastai neatskleidžiami duomenų apsaugos sumetimais. Todėl tai, kad pareigūnų, kuriems inkriminuojamas pažeidimas, pavardės gali reikėti ypač saugoti, nereiškia, kad būtina daryti skirtumą.

54 — Kaip 141 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, G. Strack paraiškoje prašė leisti susipažinti ne tik su sprendimais, priimtais dėl kartotinių paraiškų, bet ir su kartotinėmis paraiškomis, tačiau Komisija tai ignoravo.

55 — Apeliacinio skundo priedų p. 126. („Atsižvelgdamas į visuomenės interesus, negaliu elgtis konfidencialiai. Mano klausimas nebuvo konfidencialus. Viešasis interesas šiuo atžvilgiu yra svarbesnis.“)

f) Dėl pavardžių kodavimo

169. G. Strack taip pat teigia, kad Komisija neturėjo teisės užtušuoti pavardžių bylos T-110/04 dokumentuose, o privalejo juos (nuasmenintus) užkoduoti tam, kad dokumentus būtų lengviau skaityti. Akivaizdu, kad taip turėjo būti padaryta jau vien dėl to, kad Bendrasis Teismas minėtoje byloje pavardes buvo užkodavęs.

170. Tačiau Bendrasis Teismas šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 202–208 punktuose teisingai konstatavo, kad užkoduoti visas pavardes daugybėje paraiškoje nurodytų dokumentų būtų pareikalavę iš Komisijos neproporcingų pastangų. Todėl ir šis G. Strack argumentas yra nepagrįstas.

4. Tarpinė išvada dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo

171. Taigi reikia atmesti visą penktąjį apeliacinio skundo pagrindą.

F – Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo: konfidencialus elgesys per antidempingo procedūras

172. Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su komercinių interesų apsauga, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje.

173. Komisija, siekdama, kad nebūtų identifikuotos įmonės, kurių veiksmai nagrinėjami per antidempingo procedūras, už kurias buvo atsakingas ieškovas byloje T-110/04, neleido susipažinti su tam tikra informacija ir dokumentais.

174. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 226–229 punktuose pritarė šiam atsisakymui leisti susipažinti, motyvuodamas tuo, kad iš dalies kalbama apie komercines paslaptis ir, be to, turi būti apsaugota atitinkamų įmonių reputacija. Bendrojo Teismo manymu, viršesnio viešojo intereso dėl šios informacijos atskleidimo nebuvo.

175. G. Strack pirmiausia pabrėžia, kad antidempingo priemonės skelbiamos viešai, be kita ko, nurodomi ir įmonių pavadinimai. Tačiau nėra jokių duomenų, iš kurių būtų matyti, kad informacija, su kuria neleista susipažinti, buvo susijusi su procedūromis, apie kurias vėliau būtų buvę paskelbta. Todėl nėra įrodyta, kad intereso elgtis su šia informacija konfidencialiai nebeliko.

176. Be to, priešingai, nei mano G. Strack, gali egzistuoti interesas konfidencialiai elgtis ir su įmonės pavadinimu, ir su jai metamu kaltinimu, nes kaltinimas gali padėti identifikuoti įmonę.

177. Tiesa, G. Strack prieštarauja, kad visuomenė suinteresuota, jog antidempingo procedūros būtų ištirtos, ir šis viršesnis viešasis interesas pateisina šios informacijos atskleidimą, todėl ir Komisija, ir Bendrasis Teismas turi tai įvertinti *ex officio*.

178. Šiuo požiūriu jis iš esmės teisus. Teisingumo Teismas yra konstatavęs, kad atitinkama institucija Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais privalo išsiaiškinti, ar neegzistuoja viršesnis viešasis interesas, vis dėlto pateisinantis atitinkamo dokumento atskleidimą⁵⁶. Todėl kiekvienu atveju būtina institucijos iniciatyva apsvarstyti bent jau pačius svarbiausius aspektus⁵⁷. Tiesa, paprastai jau šiame etape didelę reikšmę turės svarbiausi aspektai, kuriuos privalo nurodyti pareiškėjas⁵⁸.

56 — Sprendimas *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49 punktas).

57 — Žr. Sprendimą *Švedija / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 152 punktas) ir dėl susijusios su teisės aktų leidybos procedūra teisinės nuomonės – Sprendimą *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 67 punktas).

58 — Sprendimas *LPN / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

179. Juo labiau teismo procese Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pažeidimas, atsižvelgiant į viršesnio viešojo intereso vertinimą, nagrinėjamas tik tada, jeigu tuo skundžiasi ieškovas. Jeigu skundas susijęs ne su tuo, kad vertinimas apskritai nebuvo atliktas, skunde turi būti įvardijami aspektai, kurie nebuvo tinkamai įvertinti. Todėl tai, kad Bendrasis Teismas daugiausia dėmesio skiria ieškovo argumentams, nėra teisės klaida⁵⁹.

180. Tačiau G. Strack teismo procese netvirtino, kad nebuvo pakankamai atsižvelgta į konkretų interesą, jog antidempingo procedūros būtų skaidrios⁶⁰. Todėl Bendrasis Teismas negali būti kaltinamas šiuo klausimu padaręs teisės klaidą.

181. Kiek tai susiję su G. Strack prieštaravimu tam, kad buvo užtušiuotos už tam tikras procedūras atsakingų pareigūnų pavardės, nematyti, kad šis klausimas apskritai būtų buvęs nagrinėtas proceso pirmojoje instancijoje metu. Šis argumentas nepriimtinas, nes pagal Procedūros reglamento 170 straipsnio 1 dalies antrą sakinį apeliaciniame skunde negalima keisti pirmojoje instancijoje nagrinėtos bylos dalyko.

G – Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo: žalos atlyginimas už paraiškos susipažinti su dokumentais tvarkymą

182. Septintasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su G. Strack prašymu priteisti neturtinės žalos, kurią Komisija sukėlė tvarkydama jo paraišką susipažinti su dokumentais, atlyginimą. Šią žalą G. Strack neva patyrė, viena vertus, dėl to, kad pablogėjo jo psichinė sveikata, kita vertus, dėl to, kad buvo pažeista jo teisė dalyvauti konsultacijose su Komisija dėl institucijų veiklos skaidrumo ir galimybės susipažinti su jų dokumentais.

183. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 261–266 punktuose iš esmės nustatė, kad neįmanoma įžvelgti jokio pakankamai konkretaus priežastinio ryšio, kaip teigiama, tarp neteisėto elgesio ir žalos, kurią prašoma atlyginti.

184. Šios išvados iš esmės atitinka šiuo atžvilgiu taikytinus kriterijus.

185. Bendrais valstybių narių teisės principais, į kuriuos pateikta nuoroda SESV 340 straipsnio antroje pastraipoje, negalima remtis siekiant įrodyti, kad egzistuoja Bendrijos pareiga ištaisyti visas savo institucijų veiksmų žalingas pasekmes, net ir netiesiogines. Veikiau šioje nuostatoje numatyta priežastinio ryšio sąlyga reikalauja pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio tarp institucijų veiksmų ir žalos⁶¹.

186. Šiuo klausimu negalima kritikuoti Bendrojo Teismo, kad jis, neišnagrinėjęs visų G. Strack pateiktų įrodymų, 263 ir 264 punktuose teigė, jog, atsižvelgiant į daugybę teisminių ginčų tarp jo ir Komisijos ir į dalinę jo paties atsakomybę už šį ginčą, sunku įžvelgti ryšį su jo psichinės sveikatos pablogėjimu.

187. Tačiau, kalbant apie galimybių dalyvauti konsultacijose su Komisija pablogėjimą, pasakytina, kad kitaip, nei aiškina Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 265 punkte, neturi reikšmės aplinkybė, kad G. Strack diskusijoje galėjo dalyvauti ir neturėdamas dokumentų (tai jis ir darė). Juk jam buvo sukliudyta diskusijoje pateikti remiantis šiais dokumentais suformuluotus argumentus.

59 — Žr. mano išvadą byloje *Švedija / MyTravel ir Komisija* (C-506/08 P, EU:C:2011:107, 105 punktas).

60 — Žr. per procesą pirmojoje instancijoje pateikto dubliko 71–73 punktus.

61 — Sprendimai *Dumortier ir kt. / Taryba* (64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ir 45/79, EU:C:1979:223, 21 punktas), *Trubowest Handel ir Makarov / Taryba ir Komisija* (C-419/08 P, EU:C:2010:147, 53 punktas ir jame nurodyta teismo praktika) ir Nutartis *Mauerhofer / Komisija* (C-433/10 P, EU:C:2011:204, 127 punktas).

188. Labiau pagrįsta yra tame pačiame punkte išsakyta mintis, kad G. Strack 2007 m. birželio 20 d. paraišką pateikė likus palyginti nedaug laiko iki konsultacijų termino pabaigos – 2007 m. liepos 31 d. G. Strack nepavyko įrodyti, kad, jei Komisija būtų laikiusis nustatytos tvarkos ir terminų, reikalaujamus dokumentus jis būtų gavęs laiku tam, kad panaudotų juos konsultacijų metu.

189. Bet jei (kaip tai daro G. Strack) ir laikytume, kad jo paraiška buvo užregistruota per vėlai ir kad terminas priimti sprendimą buvo pratęstas 15 dienų taip pat per vėlai ir todėl negaliojo, neįmanoma paneigti, kad Komisija iš principo turėjo teisę dėl šios paraiškos apimties pasinaudoti termino pratęsimu. Todėl, jei Komisija būtų nustatyta tvarka pasinaudojusi galimybe pratęsti terminą, į pirminę paraišką ji būtų galėjusi atsakyti anksčiausiai 2007 m. liepos 31 d. Šiuo momentu jau būtų buvę neįmanoma konsultacijose veiksmingai remtis prašomais dokumentais.

190. Todėl Bendrasis Teismas galėjo teisingai manyti, kad nėra jokio pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio tarp Komisijos vėlavimų ir G. Strack galimybių dalyvauti konsultacijose apribojimų⁶².

VI – Dėl bylinėjimosi išlaidų

191. Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, Bendrojo Teismo sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų panaikintinas, o su šiuo apeliaciniu procesu susijusių bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimas atidėtinas⁶³.

VII – Išvada

192. Atsižvelgdama į tai, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

1. Panaikinti Sprendimo *Strack / Komisija* (T-392/07, EU:T:2013:8) rezoliucinės dalies 6 punktą tiek, kiek Bendrasis Teismas jame atmeta G. Strack ieškinio pagrindą, kuriame jis teigia, jog Komisija priėmė sprendimą ne dėl visų sprendimų dėl kartotinių paraiškų.
2. Panaikinti minėto sprendimo rezoliucinės dalies 7 punkte priimtą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.
3. Atmesti likusias apeliacinio skundo ir priešpriešinio apeliacinio skundo dalis.
4. Dėl rezoliucinės dalies 1 punkte nurodyto ieškinio pagrindo grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą.
5. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

62 — Panašiais samprotavimais remiamasi ir Sprendime *Richez-Parise ir kt. / Komisija* (19/69, 20/69, 25/69 ir 30/69, EU:C:1970:47, 43 ir 44 punktai), ir Bendrojo Teismo sprendimuose *Odigitria / Taryba ir Komisija* (T-572/93, EU:T:1995:131, 65 punktas) ir *Farrugia / Komisija* (T-230/94, EU:T:1996:40, 43 punktas).

63 — Žr. Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį.